

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/10/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125012877
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7125012877.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej a JUDr. Dominiky Volkaiovej, LL.M., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. februára 2026 v Košiciach, v trestnej veci odsúdeného A. A., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr.zák, § 20 Tr. zák. v konaní o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp. zn. 31PP/47/2025 zo dňa 18.11.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. zamietla sťažnosť odsúdeného A. A..

odôvodnenie:

Mestský súd Košice uznesením sp. zn. 31PP/47/2025 zo dňa 18.11.2025 podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom Svätuš, prechodne bytom C. X, B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 6T/38/2022 zo dňa 18.09.2024.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, odsúdený ústne do zápisnice o verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť, ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd podľa § 192 ods.1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Po preskúmaní veci krajský súd zistil, že rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 6T/38/2022 zo dňa 18. 09. 2024 bol odsúdenému podľa § 405b odsek 1 Tr. por. v dôsledku zániku trestnosti prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. g) Tr. zák., zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice I, sp. zn. 6T/38/2022 zo dňa 30.11.2022 týkajúci sa A. A. a podľa § 42 odsek 1 Tr. zák., § 41 odsek 1 Tr. zák., § 364 odsek 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. (§37 písm. h), písm. m) Tr. zák.) mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnástich) mesiacov so zaradením do stredného stupňa stráženia a predpokladaný koniec trestu je stanovený na deň 13.03.2026.

Zo spisového materiálu je tiež zrejmé, že odsúdený A. A. dňa 17.09.2025 doručil mestskému súdu žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú odôvodnil tým, že ústav v ktorom vykonáva trest odňatia slobody jeho prepustenie neodporúča, napriek tomu, že bol viackrát disciplinárne odmenený a odôvodnil to iba jeho kriminálnou minulosťou. Uviedol, že po jeho prípadnom prepustení bude bývať s priateľkou a jej deťmi na adrese D. E. XXX, B.. Ďalej poukázal na to, že má zabezpečenú prácu vo firme F. s.r.o. , G. XX, B.. Odsúdený má za to, že splnil materiálne ako aj formálne podmienky a žiadal mestský súd, aby ho za primeraných podmienok prepustil na slobodu.

Správne postupoval mestský súd, keď po doručení žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu nariadil vo veci verejné zasadnutie, na ktorom odsúdeného vypočul, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu a rozhodol o tejto žiadosti.

V dôvodoch napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa správne poukázal na ustanovenie § 66 ods. 1 písm. a) Tr.zák., ako aj na hodnotenie odsúdeného A. A. ústavom na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom vykonáva trest odňatia slobody. Krajský súd z hodnotenia zistil, že odsúdený aj keď je na podmienky výkonu trestu adaptovaný a dokáže si aj na základe opakujúcich sa pobytov vo výkone trestu odňatia slobody svoje povinnosti spravidla plniť, je priebežne zaradzovaný na rôzne pracoviská a bol disciplinárne dvakrát odmenený, napriek tomu je jeho resocializačná prognóza menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania je vysoké z dôvodov opakovaného páchania rôznorodej trestnej činnosti. Ústav odporúča podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a uložením primeraných obmedzení a povinností.

Z odpisu registra trestov mal aj krajský súd preukázané, že odsúdený bol doposiaľ 17-krát súdne trestaný, z toho deväťkrát nepodmiennečne, pre rôznorodú trestnú činnosť, pričom ani tieto predchádzajúce odsúdenia nemali na odsúdeného potrebný výchovný vplyv a neodradili ho od páchania ďalšej trestnej činnosti. Odsúdený od protiprávneho konania neupustil, čo nasvedčuje jeho negatívnemu postoju k dodržiavaniu spoločenských noriem.

K argumentom odsúdeného krajský súd navyše dodáva, že pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody majú byť splnené kumulatívne tri podmienky, a to v rozsahu uvedenom v § 66 ods.1 Tr. zák., formálna, aby odsúdený vykonal trest v zákonom stanovenej dobe a materiálna, aby odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a tiež, že od neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má aj sťažnostný súd za to, že odsúdený spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie len čiastočne, a to iba vzhľadom na vykonanie zákonom stanovenej dĺžky trestu a tiež jeho plnením povinností a správaním sa vo výkone trestu. Ak by mal súd brať v úvahu len tieto faktory, podmiennečné prepustenie by prichádzalo do úvahy, avšak pri rozhodovaní musí súd prihliadať aj na ďalší predpoklad podmiennečného prepustenia, a to, že od odsúdeného po jeho prepustení na slobodu možno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Zo zistených skutočností vyplýva, že predchádzajúce odsúdenia nemali na odsúdeného výchovný vplyv v tej miere, aby sa v budúcnosti nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu je správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu skôr prispôsobením sa podmienkam výkonu trestu ako prejavom výraznejšieho polepšenia sa odsúdeného. Takéto správanie odsúdeného nemožno považovať za dôkaz zásadnej zmeny osobnosti, najmä vzhľadom na vysoký počet vykonaných trestov odňatia slobody. Z tohto dôvodu aj sťažnostný súd dospel k záveru, že hodnotenie správania vo výkone trestu síce napĺňa kritérium materiálneho polepšenia podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., avšak nemožno nesúhlasiť s názorom prvostupňového súdu, že zo strany odsúdeného ide o účelový model správania vo výkone trestu, čo dokazuje aj skutočnosť, že odsúdený už bol v minulosti niekoľkokrát podmiennečne prepustený a aj napriek tomu sa opakovane dopúšťal ďalšej trestnej činnosti.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu (k tomu porovnaj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 53/08-12). Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti riadny život na slobode s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Pri rozhodovaní sa tiež sleduje aj to, aby dosiahnutý stupeň nápravy bol posudzovaný nielen podľa chovania sa odsúdeného a jeho pomeru k práci vo výkone trestu, ale tiež so zreteľom na to, či sa odsúdený zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré ho viedli k páchaniu trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený.

Z uvedeného je zrejmé, že pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu, je potrebné zohľadniť nielen stav podmienok ku dňu rozhodnutia podľa § 66 ods.1 a nasl. Tr. zák., ale rovnako aj okolnosti súvisiace s trestnou činnosťou, odpis registra trestov, hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody a pod.

Záverom krajský súd dodáva, že podmiennečné prepustenie nie je nárokom odsúdeného po uplynutí zákonom stanoveného času na prepustenie na slobodu, ale právom štátu a prejav dôvery v ďalšie správanie odsúdeného, že výkon trestu mal na neho dostatočne preventívno - výchovný vplyv a v budúcnosti povedie k riadnemu vedeniu života. Tento materiálny predpoklad však ani odvolací súd nemal preukázaný, a to vzhľadom na tú skutočnosť, že odsúdený má sklon k páchaniu trestnej činnosti a tým je odôvodnený záver, že existuje vysoké riziko recidívy, a preto nemožno u odsúdeného dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie na slobode riadny život.

Krajský súd v ďalšom poukazuje na dôvody napadnutého uznesenia mestského súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.